

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. április hó 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. évi október hó 10. napján kihirdetett 1.B.451/2011/10. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint: a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 8 (nyolc) év 4 (négy) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét pedig 8 (nyolc) évre enyhíti.

A többi bűnjel lefoglalásának megszüntetéséről szóló rendelkezést akként pontosítja, hogy 1 db fekete színű női nadrág, 1 db lila színű magas nyakú női felsőruházat, 1 db párdúc mintás női felsőruházat, 1 db fehér színű melltartó, 1 db női alsó fehérnemű, 1 pár narancssárga színű zokni és 1 db rózsaszínű paplan lefoglalását tekinti megszüntetettnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 12.020 (Tizenkettőezer-húsz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 166.§ (1) bekezdés) miatt 10 évi börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ellene 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének bűntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a bűnjelek sorsáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére részbeni felmentése, bűnösségének 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének bűntettében történő megállapítása és halmazati büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének írásbeli indokolásában gyk.és gyk. ... tekintetében a szülői felügyeleti jogának megszüntetését is indítványozta.

A vádlott és védője a büntetés enyhítéséért éltek jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.7/2012/1-I. sz. átiratában a tényállás kiegészítése és az indokolás helyesbítése mellett az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete kis mértékben megalapozatlan a Be. 351.§ (2) bekezdés c) és d) pontjaiban meghatározott okokból, mely megalapozatlanság az iratok tartalma alapján, valamint helytálló ténybeli következtetés útján kiküszöbölhető. Az ölési cselekmény végrehajtása során kialakult szituáció az ügyészi álláspont szerint súlyosan veszélyeztette a kiskorúak erkölcsi fejlődését, ugyanakkor az ítélet indokolásából mellőzendő a 19. oldal 2. bekezdése.

A vádlott alapvető kötelességét szegte meg súlyosan, amikor maga idézte elő a gyerekek számára sokkoló élményt azáltal, hogy jelenlétükben az anyjuk életére támadt.

A minden irányú fellebbezések folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást. A szükséges bizonyítást felvéve, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az általa megállapított tényállás megalapozott, csupán annyiban egészítendő ki, hogy a kiskorú gyerekek az apai nagyszülőknél nevelkednek.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tekintetében iratellenességet az ítélőtábla nem tapasztalt, a tényállás a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

A vádlott az eljárás során bűnösségre is kiterjedő, megbánást tanúsító, tényfeltáró vallomást tett, melyet a sértett, a vádlott gyermekei, a helyszínrre érkező rendőrförörök is kellően alátámasztottak.

Az emberölés büntettének kísérletében történő bűnösségének megállapítása törvényes és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat a terhére rótt 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt emelt vád alól a Be. 331.§ (1) bekezdése, illetve a Be. 6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján felmentette. E körben elfogadta a vádlott védekezését, mely szerint a cselekményét a két kisebb gyermeke nem észlelhette, mert ők a lakás távolabbi részében tartózkodtak és csupán a családi veszekedésnek lehettek szem és fültanúi, a bűncselekmény elkövetésének nem, arról utóbb értesültek. A családi veszekedés nem minősül olyan súlyos kötelességszegésnek, ami megállapíthatóvá tenné a bűncselekményt, ezért a vádlott sértettel való veszekedése és fenyegetése a kiskorú veszélyeztetése büntettének megállapítására elégtelen. Mellőzni indokolt azonban az elsőfokú bíróság által az ítélet 19. oldal 2. bekezdésében „A szülőtől elvárható...” megállapítást.

Ezzel szemben az ügyészi álláspont az, hogy az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetésre jutott, hogy a vádlott részéről súlyos kötelességszegés nem valósult meg, az alábbiak miatt.

A 2011. október 6. napján kiküldött bíró által foganatosított helyszíni meghallgatásról készült jegyzőkönyv adatai ezt a ténymegállapítást egyértelműen cáfolják. Kk. ...látta apja kezében a kést, hallotta az öléssel való fenyegetőzést, hallotta, hogy a nővére rendőrökért telefonált, a folyosón állva látta, amint édesanyja a rendőrök megérkezésekor a nagyszoba felé futott, nyomában az édesapjával és a nővérével, hallotta, hogy a rendőrök az édesapját a cselekmény abbahagyására szólították fel, majd a szobába menve látta, hogy édesanyja összeesik, édesapját pedig a rendőrök földre viszik és megbilincselik. Elmondása szerint ő hívta telefonon a mentőket.

Kk. ...a kis alapterületű lakásban a folyosón állva legalábbis fültanúja volt ugyanezen eseményeknek. Mindkét kiskorú a történeteket észlelve sírt is.

A vádlott alapvető kötelességét szegte meg azzal, hogy az anyjuk életére támadt jelenlétükben, ezáltal erkölcsi fejlődésüket egyértelműen veszélyeztette.

A Btk. 195.§-ának (1) bekezdésében írt kiskorú veszélyeztetésének büntetést az a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy követi el, aki e feladatából folyó kötelességét súlyosan megszegi és ezzel a kiskorú testi, értelmi vagy erkölcsi fejlődését veszélyezteti. A szülőnek - mint nevelőnek - alapvető kötelessége, hogy gyermekét megóvja minden olyan lelki megrázkódtatást okozó eseménytől, amely pszichés károsodás veszélyével jár.

A bűncselekmény eredménye a kiskorú testi, értelmi vagy erkölcsi fejlődésének veszélyeztetése. Az elkövető akkor vonható felelősségre, ha a súlyos kötelességszegés és a kiskorú testi, erkölcsi, értelmi fejlődésének veszélyeztetése között okozati kapcsolat van, ugyanakkor a bűncselekmény az eredmény a veszélyeztetéssel befejezetté válik, a tényleges károsodás nem tényállási elem (a büntetés kiszabása körében értékelhető körülmény). A cselekmény egyetlen elkövetési tevékenységgel és eshetőleges szándékkal is megvalósítható.

Eldöntendő kérdés volt, hogy a vádlott elkövetési magatartása súlyos kötelességszegésnek minősül-e, amelyhez a törvény büntetőjogi következményeket rendel. A súlyos kötelességszegés fogalmát a törvény nem határozza meg, az eset összes körülményeit figyelembe veendően dönthető el.

Az irányadó tényállásból kitűnően olyan adat, mely szerint a vádlott kiskorú gyermekeivel szembeni szülői kötelezettségét korábban megszegte volna, nem merült fel. Az ügy előzményeként is nagyobbik lányának kérésére történt az együttes családi látogatás. Kétségtelen, mint arról gyk. ...a 2010. október 6-án kiküldött bíró által foganatosított helyszíni meghallgatásán nyilatkozott, szülei között gyakori volt a szóbeli veszekedés.

A szülők megromlott házassága, az elmérgesedett kapcsolat önmagában nevelési kötelezettségszegésnek nem minősül, a szülők jó viszonyának megtartása a gyerekek érdekében kívánatos lenne, azonban jogi kötelességgé nem tehető.

A kiskorú gyermekek az eldurvult családi veszekedések, apjuk verbális, anyjukat megöléssel fenyegető kijelentéseit hallották, nyilván érzékelték az ezzel járó feszültséget, a

rendőrök megérkezését, a mentősök tevékenységét, azonban konkrétan azt az elkövetői magatartást, amely anyjuk sérüléseihez vezettek, nem látták. Sokkoló hatásról meghallgatásukkor nem számoltak be, gyk. ... arról is nyilatkozott, hogy tanulmányi eredménye sem romlott.

Mindezen kiegészítéssel az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság által hozott felmentő rendelkezéssel.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, de nem súlyuknak megfelelően értékelte.

A vádlott és védőjének enyhítést célzó fellebbezése alapos.

Figyelemmel az állandósult bírói gyakorlatra az ítéletábra a szabadságvesztés büntetés mértékét 8 év 4 hónapra, a közügyektől eltiltást 8 évre mérsékelte figyelemmel a 2010. július 23. napjától hatályos Btk.83.§ (2) bekezdésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében pontatlanul rendelkezett „a többi bűnjel” lefoglalásának megszüntetéséről, melyet az ítéletábra a bűnjelek konkrét felsorolásával pontosított.

Fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, jogi indokolását kiegészítette, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta. Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdés, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2012. április 12.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.451/2011/10. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2012. április 12. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. április 12.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke